

Betænkning

over forslag til lov om arbejdstageres opfindelser.

(Afgivet af udvalget den 12. april 1955).

Udvalget har afholdt 6 møder og har haft samråd med ministeren for handel, industri og søfart. Fra Foreningen til Beskyttelse af videnskabeligt Arbejde og fra De danske Patentagenters Forening er modtaget skriftlige henvendelser.

Et *flertal* indenfor udvalget (Hanne Budtz, Heising, Carl P. Jensen, Lund Jensen, Peter Jørgensen, Lindberg, Th. Mikkelsen, Ninn-Hansen, Rager, Hans Rasmussen, Ravn og Adolph Sørensen) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af ministeren for handel, industri og søfart stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag under nr. 2 og 3.

Et *mindretal* (Søren Andersen, Vagn Bro, Givskov Christensen, Heilesen og Conrad Kofoed) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af mindretallet under nr. 1 stillede ændringsforslag, der indeholder en ny affattelse af lovforslaget. Mindretallet ønsker om den foreslåede nye affattelse af lovforslaget at bemærke, at det principielt ikke finder, at ministerens lovforslag med de af flertallet foreslåede ændringer tilfredsstiller mindretallets ønske om at sikre den egentlige opfinder dennes fulde rettigheder. Man kan iøvrigt diskutere, om en lovgivning på dette område er tiltrængt, da retspraksis har været i stand til på tilfredsstillende måde at ordne problemerne.

Vedrørende lovforslagets § 4 bemærker mindretallet, at denne bestemmelse omfatter et meget vanskeligt og ømtåligt spørgsmål, der i den sidste menneskealder

har været genstand for stærke stridigheder mellem de industrielle virksomheder på den ene side og opfindende funktionærer og arbejdere på den anden. Fra sidstnævnte side er det gang på gang bestemt hævdet, at opfindelser kun gøres af fysiske personer og ikke af, hvad man plejer at kalde „juridiske personer“, f. eks. aktieselskaber og firmaer.

Lovforslagets § 4 har på dette område en social slagside, idet den ligefrem legaliserer bedriftsopfindelsen i strid med, hvad som nævnt de opfindende funktionærer og arbejdere har hævdet. Der ses ikke at være nogen saglig grund til ved loven at tage parti i denne strid ved i arbejdsgivernes interesse at legalisere bedriftsopfindelsen. Men dernæst står der intet i § 4 om, hvem der har bevisbyrden for, om der foreligger en virkelig bedriftsopfindelse. Det synes i al fald at være det eneste naturlige at pålægge arbejdsgiveren, den industrielle virksomheds tekniske ledelse, at bevise, at det er umuligt at angive bestemte personer som opfindere, hvilket i al fald må medføre, at der i loven stilles krav om, at den tekniske ledelse ved en på tro og love afgiven erklæring — med sandhedspligt efter straffelovens §§ 161—163 — bestemt udtaler, at det er umuligt at angive sådanne bestemte personer.

Det af ministeren stillede og af udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag til § 4 imødekommer i et vist omfang mindretallets opfattelse, men ikke fuldt tilstrækkeligt, hvorfor mindretallet stiller sit ændringsforslag.